

कचामोद (कच + आमोद्) n. wohlriechende Haarsalbe (वालक, vulg. वाला) R'ĀN. im ÇKDr.

कचिकै von कच gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4, 2, 80.

कचु f. = कचौ PUR'AN. im ÇKDr.

कचेल n. eine Schnur, ein Umschlag, welche die losen Blätter einer Handschrift zusammenhalten, TRIK. 2, 8, 28. Nach ÇKDr. (u. काचन) blosser v. l. für काचन, welches in bengalischer Schrift sehr leicht कचेल gelesen werden kann.

कच्छत n. N. einer Wasserpflanze (जलपिप्पली) VAIDJ. im ÇKDr.

कच्छर 1) adj. a) schmutzig AK. 3, 2, 4. H. 1433. — b) schlecht (कृत्सित) TRIK. 3, 3, 340. MED. r. 130. — 2) n. Buttermilch mit Wasser (तत्रो) TRIK. MED. — Zerlegt sich in कद् + चर. Vgl. कङ्कर, कदुर, कदूर, कदर, कदर. कच्छिद् s. u. कद्.

कच्छ m. n. TRIK. 3, 3, 13. 1) Saum des Untergewandes (der in den Gürtel gesteckt wird), m. AK. 3, 4, 31. कच्छा f. H. 675. H. an. Eine Prakrit-Form von कन्त. Vgl. कच्छटिका und कच्छटिका. — 2) Ufer; morastiges Land an den Ufern von Flüssen und anderer Gewässer, Marschland (nach Einigen: Land, welches an Flüsse oder Berge gränzt), m. AK. 2, 1, 10. m. f. n. 3, 4, 31. m. TRIK. 3, 3, 80. H. 953. 1077. an. 2, 62. नदीकच्छ NIB. 4, 18. MBH. 1, 2860. 2, 1096. PAKĀT. 8, 17. HIT. 47, 17. MRGH. 21. Als N. pr. versch. Localitäten P. 4, 2, 133. 134. VARĀH. BRU. S. 14, 17 in Verz. d. B. H. 241. LIA. I, 30. 37. 78. 103. Z. f. d. K. d. M. IV, 500. Als m. pl. Bez. des daselbst wohnenden Volkes H. an. VP. 190, N. 68. (Varr.: कच्छिय, कन्त). Ableit. von comp., welche auf कच्छ ausgehen, P. 4, 2, 126. — 3) m. ein best. Theil am Boote H. an. MED. — 4) m. NIB. 4, 18. Nach Durga versch. Theile der Schildkröte (कच्छय): कच्छमात्मनो मुखसंपुटे पाति । स हि किंचिद्द्रष्टु शरीर एव मुखसंपुटे प्रवेशयति । संपुटे हि कच्छशब्दः प्रसिद्धः । पाणिवाच्यः कच्छपुट इति च । कच्छेन कटकेन इतराण्यङ्गानि पातीति वा । ग्रथ वा कच्छेन मुखसंपुटेन पिबति । कच्छः खमाकाशं हृदयति । स हि मध्ये सुपिरो भवति ॥ — 5) m. N. eines Baumes, Cedrela Toona (तुन) ROXB., AK. 2, 4, 4, 16. TRIK. 3, 3, 80. H. an. MED. Vgl. कच्छय, e. Nach WILS. auch: Hibiscus populneoides ROXB. — 6) f. कच्छा Grille, Heimchen = चीरी, चीरिका (diese Wörter haben auch die Bed. von कच्छ 1.) TRIK. 3, 3, 80. H. an. MED. — 7) f. N. einer Pflanze (s. वाराही) diess. — Welche Bed. hat das Wort in उ कच्छा?

कच्छटिका f. = कच्छटिका = कच्छ 1. TRIK. 2, 7, 13. ÇABDAR. im ÇKDr.

कच्छय 1) m. a) Schildkröte AK. 1, 2, 2, 21. TRIK. 1, 2, 26. H. 1353. H. an. 3, 441. MED. p. 17. NIB. 4, 18. M. 1, 44. 12, 42. MBH. 1, 1362. ARĀ. 6, 3. R. 1, 44, 18. SUÇR. 1, 293, 2. PAKĀT. 51, 13. HIT. 43, 16. 26, 13, v. l. — b) eine Art Gaumengeschwulst SUÇR. 1, 306, 8. — c) ein beim Brennen von Spirituosen angewandtes Geräthe ÇABDAR. im ÇKDr. — d) eine best. Stellung beim Ringen H. an. MED. — e) N. eines Baumes (s. कच्छ 3.) RĀĀN. im ÇKDr. — f) N. eines der 9 Schätze Kuvera's H. 193. H. an. MED. — g) N. pr. eines Nāga MBH. 1, 4828. eines Sohnes von Viçvāmitra HARIV. 1463. Name einer Gegend: राज्ञे कच्छयनायाय VID. 193. कच्छपेश्वर 194. — 2) f. षी a) Schildkrötenweibchen oder eine kleine Species der Schildkröte AK. 3, 4, 134. TRIK. 3, 3, 129. H. 1353. MED. — b) Bez. gewisser Abscesse MED. SUÇR. 1, 293, 3. 2, 117, 17. — c) die Laute der II. Theil.

Sarasvatī AK. 3, 4, 134. H. 288. H. an. MED. — Das Wort zerlegt sich in कच्छ Marschland + प hütend d. i. bewohnend. Vgl. तश्यप, गिरिकच्छय und गृहकच्छय.

कच्छपिका (von कच्छयी, b.) f. eine Art Abscess WILS. 412. SUÇR. 1, 273, 12. 16. 292, 7.

कच्छर m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRU. S. 14, 27 in Verz. d. B. H. 241.

कच्छरुहा (क° + रु°) f. N. eines Grases (s. दूर्वा) RĀĀN. im ÇKDr. कच्छविकार (क° + वि°) m. N. pr. einer Sumpfggend Z. f. d. K. d. M. IV, 500. LIA. I, 61.

कच्छटिका f. = कच्छटिका = कच्छ 1. H. 675. VJUP. 136. Auch कच्छटी und m. कच्छट H., Sch.

कच्छिय m. pl. N. eines Volkes VP. 190, N. 68. Varr.: कन्त, कच्छ. कच्छु f. = कच्छू ÇKDr. nach dem NIDĀN. VJUP. 219. Eine falsche oder jüngere Form, wie man aus P. 5, 2, 107, VArt. 3. 3. ersehen kann. — Vgl. कपिकच्छु.

कच्छुयी (क° + यी) f. N. zweier Pflanzen: 1) Trichosanthes dioeca ROXB. (पटोल). — 2) रूपयाभेद RĀĀN. im ÇKDr.

कच्छुरी (von कच्छू) 1) adj. a) mit Krätze oder einer ähnlichen Hautkrankheit behaftet P. 5, 2, 107, VArt. 3. AK. 2, 6, 2, 9. TRIK. 3, 3, 339. H. 460. H. an. 3, 532. MED. r. 127. — b) unkeusch H. an. 3, 532. MED. r. 128. — 2) f. कच्छुरा N. verschiedener Pflanzen: Alhagi Maurorum Tournef. (ein dorniger Strauch) AK. 2, 4, 2, 10. H. an. MED. SUÇR. 1, 145, 16. 2, 434, 16. 438, 3, 9. eine Art Curcuma (s. शटी) TRIK. H. an. MED. Carpopogon pruriens ROXB. H. an. MED. Vgl. कच्छूमती, कच्छोर, कपिकच्छुरा.

कच्छू f. Krätze oder eine ähnliche Hautkrankheit U. 1, 84. P. 5, 2, 107, VArt. 3. AK. 2, 6, 2, 4. H. 464. VJUP. 219. SUÇR. 1, 269, 12. 2, 118, 21. 123, 2.

कच्छूमती (von कच्छू) f. Carpopogon pruriens ROXB. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. कच्छुरा.

कच्छून und कच्छूलिल gaṇa काशादि zu P. 4, 2, 80. कच्छेश्वर (कच्छ + ईश्वर) m. N. pr. einer Stadt (aus einer chinesischen Umschreibung geschlossen) GILD., Scriptorum Arabum etc. S. 15. Z. f. d. K. d. M. IV, 107.

कच्छेटिका f. H. 675, v. l. für कच्छटिका.

कच्छोर n. eine Art Curcuma (शटी) RATNAM. im ÇKDr. — Vgl. कच्छुरा.

कच्छी f. N. einer Pflanze mit essbarer Wurzel, Arum Colocasia LIN. (वितण्ठा), ĠAṬIDH. im ÇKDr.

कञ् (?) कञ्जात heiter sein DUĀTUP. 7, 58. Als Sautra-Wurzel: wachsen, hervorgehen WEST. S. 333.

कञ्ज (क Wasser + ज् entstanden) n. Lotus RĀĀN. im ÇKDr. — Vgl. अम्भोज u. s. w.

कनिङ्ग (im Ind. कनिङ्ग) m. pl. N. eines Volkes VP. 196, N. 163.

कञ्जल 1) m. Wolke ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) n. Lampenruss, ein daraus bereitetes kosmetisches Kollyrium TRIK. 2, 6, 43. H. 686. सकञ्जलं ताम्रघटे च घृष्टं सर्पिर्पुतं तुत्यकमञ्जनं च SUÇR. 2, 331, 13. ततः साकारपद्मं चेटाभिः कुण्डकस्थितम् । कस्तूरिकादिसंयुक्तं कञ्जलं तैलमिश्रितम् ॥ KATHĀS. 4, 47. कञ्जलैः 67. पार्थ चैकं सकञ्जलम् — कुर्वत्याः 12, 169. नय-